

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 21Co/131/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2509200012
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2509200012.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlaticy Javorovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Briškovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX. XXXXXXX XXXX, trvalo bytom D. XXXX/X, E., právne zastúpeného splnomocnencom: F. F. G., nar. XX.X.XXXX, H. XX, XXX XX E., proti žalovaným: 1. Mesto Piešťany, Nám. SNP 1475/3, 921 45 Piešťany, IČO: 00612031, žalovaný 1/ zastúpený splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária Mojžiš a partneri, s.r.o., Sasinkova 10, 811 08 Bratislava, IČO: 35892994, 2. Služby mesta Piešťany, príspevková organizácia, Valová 1919/44, 921 01 Piešťany, IČO: 37834240, žalovaný 2/ zastúpený advokátkou: JUDr. Zora Podolská Vinceková, Rázusova 9, 921 01 Piešťany, IČO: 51164582, o náhradu škody, o odvolaniach žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 30. novembra 2023 č. k. PN-9C/1/2009-469 a proti dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Trnava z 19. júna 2024 č. k. PN-9C/1/2009-533, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu a dopĺňací rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti o priznaní znalcovi proti žalobcovi nároku na znalečné v časti nekrytej preddavkom v rozsahu 100% r u š í a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalobu žalobcu zamietol; II. žalovanému 1/ a žalovanému 2/ priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Právne svoje rozhodnutie vo veci samej odôvodnil ust. § 12 ods. 1 až 3, § 13 ods. 1 Vyhlášky Federálneho ministerstva dopravy č. 35/1984 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách (cestný zákon); ust. § 9 ods. 1, § 9a ods. 1 a 2 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) a § 15 ods. 1 a § 19 ods. 2 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách, v znení účinnom v čase dopravnej nehody. Vecne dôvodil, že žalobou podanou na Okresnom súde Piešťany dňa 5.1.2009 sa žalobca domáhal náhrady škody vo výške 1.659 eur ako náhrady za poškodenie vozidla a náhrady za zaplatené zmluvné poistenie vozidla, ktorá mu vznikla v dôsledku dopravnej nehody dňa 6.1.2006 na Ružovej ulici v Piešťanoch, ktorej príčinou bola chýbajúca dopravná značka (daj prednosť v jazde). Žalobca uviedol, že pri dopravnej nehode prišlo k poškodeniu vozidla žalobcu a manželka žalobcu utrpela úraz.

Žalovaný 1/ namietal svoju pasívnu vecnú legitímáciu, z dôvodu, že v čase dopravnej nehody nebol správcom miestnych komunikácií, ale bol ním žalovaný 2/.

Žalovaný 2/ uviedol, že nebol zriadený v zmysle zákona č. 135/1961 Zb. cestný zákon a preto nemôže niesť zodpovednosť za škodu, ktorá vznikla na miestnej komunikácii podľa ustanovenia § 9a zákona č. 135/1961 Zb. Zároveň spochybnil uplatnenú výšku škody, pretože sa nejedná o skutočnú škodu, ale o škodu podľa odhadu. Žalovaný 2/ tiež k uplatnenej náhrade zaplateného poistného uviedol, že žalobca mal možnosť nepojazdné motorové vozidlo odhlásiť z evidencie.

Súd prvej inštancie uznesením zo 14.1.2014 sp. zn. 9C/1/2009-110 prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Najvyššom súde SR o dovolaní proti uzneseniu Krajského súdu v

Trnave z 11.6.2013 č. k. 9Co/97/2013-297. Uznesenie odôvodnil tým, že na súde prvej inštancie sa súčasne vedie konanie pod sp. zn. 7C/420/2008, v ktorom vystupuje ako žalobkyňa manželka žalobcu v tomto konaní. Konanie pod sp. zn. 7C 420/2008 je vedené proti rovnakým žalovaným o náhradu škody, ktorá vznikla v dôsledku tej istej dopravnej nehody dňa 6.1.2006 na Ružovej ulici v Piešťanoch. Krajský súd v Trnave uznesením z 11.6.2013 č. k. 9Co 97/2013-297 rozsudok Okresného súdu Piešťany vydaný v konaní vedenom pod sp. zn. 7C 420/2008 zmenil tak, že rozsudok v napadnutej časti zamietol (poznámka odvolacieho súdu – správne: odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti I. a II. výroku rozhodnutia zmenil tak, že návrh voči žalovanému 1/ v celom rozsahu zamietol). Proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 11.6.2013 č. k. 9Co/97/2013-297 bolo na súd prvej inštancie dňa 19.8.2013 podané dovolanie. Žalobca pred otvorením pojednávania konaného dňa 8.1.2014 na Okresnom súde Piešťany navrhol prerušiť konanie do právoplatného skončenia konania o dovolaní vedeného na Najvyššom súde SR v súvislosti s konaním na Okresnom súde Piešťany sp. zn. 7C 420/2008. Žalovaní 1/ a 2/ na pojednávaní dňa 8.1.2014 s prerušením konania súhlasili.

Súd prvej inštancie uznesením z 8.3.2016 č. k. 9C/1/2009-130 rozhodol o pokračovaní v konaní a zároveň konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 7C/420/2008. Predmetné konanie bolo právoplatne skončené dňa 28.5.2019.

Ďalej súd dôvodil, že vykonal dokazovanie. Z protokolu o nehode v cestnej premávke zo 6.1.2006 vyplynulo, že nehoda sa stala v Piešťanoch na križovatke ulíc Ružová - J. Kupeckého. Vodičmi motorových vozidiel boli I. G., A. B. C., zranenou osobou bola B. C.. V opise udalosti je uvedené, že k dopravnej nehode došlo tak, že vodič vozidla Mercedes Benz EČ J. G. jazdil v Piešťanoch po ul. J. Kupeckého smerom na križovatku s ul. Ružovou, pričom tam chýbala dopravná značka daj prednosť v jazde a nakoľko mu z pravej strany neprichádzalo žiadne vozidlo pokračoval v jazde na čo došlo k stretu s vozidlom Škoda-Felicia EČ E., ktoré viedol žalobca po ulici Ružovej označenej dopravným značením ako hlavná cesta pričom jazdil z ľavej strany vozidla Mercedes Benz. Pri dopravnej nehode došlo k ľahkému zraneniu spolujazdkyne C., požitie alkoholických nápojov zistené nebolo. Na miesto dopravnej nehody bol prizvaný aj správca komunikácie. Listom z 18.1.2006 si žalobca uplatnil voči žalovanému 1/ náhradu škody, ktorá mu vznikla na osobnom automobile E. XXXXX pri autonehode, ktorej príčinou bola chýbajúca dopravná značka. Samotná výška škody mal byť žalovanému 1/ oznámená po oprave motorového vozidla. Z hlásenia škodovej udalosti zo dňa (dátum na predloženej fotokópii nečitateľný) vyplynulo, že žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody. Allianz - Slovenská poisťovňa a.s. v stanovisku z 13.9.2007 adresovanom žalovanému 1/ uviedla, že v čase vzniku úrazu poškodených žalovaný 1/ zabezpečoval správu, údržbu a čistenie mestských komunikácií a verejných priestranstiev, vrátane ich stavebných súčastí, ako aj vodorovného dopravného značenia spoločnosťou Služby mesta Piešťany, ktorá zodpovedala za stav komunikácie. Z uvedeného dôvodu nemôže poisťovňa nároky na náhradu škody usporiadať. Z odpovede žalovaného (2/) z 12.11.2007 adresovanej žalobcovi vyplýva, že tento odmieta niesť zodpovednosť za škodu, ktorá vznikla dopravnou nehodou, keďže podľa protokolu o nehode v čase stretu vozidiel chýbala dopravná značka daj prednosť v jazde (poznámka odvolacieho súdu – správne: keďže v čase nimi vykonanej kontroly, dopravná značka tam bola nainštalovaná). V zmysle zákona o premávke a pozemných komunikáciách je vodič vozidla povinný prispôbiť rýchlosť jazdy o.i. poveternostným podmienkam a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Súčasne poukázal žalovaný 2/ na zákonom určený spôsob jazdy cez križovatku.

Žalobca počas konania zobral žalobu v časti o zaplatenie náhrady škody za zaplatené zmluvné poistenie vozidla späť, s čím žalovaní súhlasili a zároveň súd rozhodol o pripustení zmeny žaloby tak, že žalobca sa domáhal od žalovaných 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatenia škody na vozidle v sume 1.659,59 eur a náhrady nákladov spojených s vyradením vozidla v sume 500 eur. Zo znaleckého posudku č. 14/2022 znalca Ing. Miroslava Tomáška okrem iného vyplynulo, že technická príčina dopravnej nehody bola vyhodnotená vo vzťahu k chýbajúcemu dopravnému značeniu (dopravná zn. „Daj prednosť vjazde“) v smere jazdy vozidla Mercedes-Benz. Na základe technického výkladu príslušných právnych ustanovení Zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách a v zmysle výsledkov technickej analýzy nehodového deja, za príčinu dopravnej nehody z technického hľadiska považuje nesprávnu techniku jazdy vodiča vozidla Mercedes-Benz, ktorá spočívala v tom, že sa pri vjazde do križovatky pohyboval rýchlosťou výrazne vyššou ako bola rýchlosť zodpovedajúca rozhladovým pomerom v križovatke a zároveň spôsob akým vodič vozidla Mercedes-Benz uskutočnil vjazd do križovatky nezodpovedal dopravnej situácii v smere jeho jazdy (vozidlo Škoda pohybujúce sa v priestore križovatky a križujúce koridor jeho pohybu). Z technického hľadiska je prijateľné a veľmi pravdepodobné, že technika jazdy vodiča vozidla Mercedes-Benz by mohla byť iná v prípade, ak by v smere jeho jazdy bola umiestnená dopravná značka „Daj prednosť vjazde“. V takomto prípade má vplyv na technickú príčinu vzniku predmetnej dopravnej nehody aj chýbajúce dopravné značenie. K technike jazdy znalec v

znaleckom posudku uviedol, že na základe vyhodnotenia rozhľadových pomerov konštatuje (s odkazom na obrázok č. 5), že na bezpečné prejdenie križovatky, z pohľadu jazdy vodiča vozidla Mercedes-Benz, je nutné výrazné zníženie rýchlosti jazdy, ktoré by vodičovi tohto vozidla umožnilo náležite vyhodnotiť situáciu v križovatke. Vodič vozidla Mercedes-Benz, pri jeho skutočnej technike jazdy, by teda nedal prednosť v jazde ani vozidlám prichádzajúcim sprava. Nesprávnosť techniky jeho jazdy spočívala v tomto prípade v rýchlosti jazdy vozidla Mercedes-Benz pri vjazde do križovatky vo vzťahu k rozhľadovým pomerom v križovatke. Ďalej je potrebné uviesť, že spôsob akým vodič vozidla Mercedes-Benz uskutočnil vjazd do križovatky, nezodpovedal dopravnej situácii v smere jeho jazdy (vozidlo Škoda pohybujúce sa v priestore križovatky a križujúce koridor jeho pohybu).

Súd prvej inštancie uviedol, že v danej veci žalobca utrpel škodu na motorovom vozidle v dôsledku kolízie jeho motorového vozidla po strete s iným motorovým vozidlom, ktoré mu nedalo prednosť v jazde z dôvodu chýbajúceho dopravného značenia daj prednosť v jazde. Cestný zákon upravujúci v § 9a ods. 2 zodpovednosť správcu komunikácie za škodu je vo vzťahu k ust. § 420 (i § 415) Občianskeho zákonníka špeciálnym predpisom. Predpokladom zodpovednosti správcu komunikácie za škodu podľa § 9a ods. 2 cestného zákona je závada v zjazdnosti komunikácie ako príčina vzniku škody. Zavadou v zjazdnosti treba rozumieť tak významnú zmenu (zhoršenie) zjazdnosti komunikácie, ktorá je síce odstrániteľná bežnou údržbou, no svojím charakterom sa natoľko vymyká stavebnému stavu a dopravno-technickému stavu pozemnej komunikácie a poveternostným vplyvom, že vodič ani pri obozretnej jazde, rešpektujúcej stav komunikácie či prípadné dôsledky poveternostných vplyvov, nemôže jej výskyt predpokladať a účinne reagovať pri riadení vozidla tak, aby závada neovplyvnila jeho jazdu a nevznikla tým škoda. Ak príčinou škody nie je závada v zjazdnosti, teda ak nie je daná zodpovednosť správcu komunikácie za škodu podľa cestného zákona, nie je tým vylúčená jeho prípadná všeobecná zodpovednosť za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka. Ak však príčinou vzniku škody je stavebný stav alebo dopravno-technický stav komunikácie, neprichádza do úvahy zodpovednosť správcu komunikácie za škody nielen podľa cestného zákona, ale ani podľa Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 9a ods. 1 cestného zákona, ktoré je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku tiež špeciálnym ustanovením, totiž v takýchto prípadoch vylučuje vznik nároku na náhradu škody a teda aj vznik zodpovednosti za škodu.

V danej veci neosadenie dopravnej značky daj prednosť v jazde (ktorú možno považovať za vybavenie komunikácie) predstavuje stavebný stav komunikácie (viď § 13 ods. 1 vyhlášky). Pod vybavením komunikácie ako stavby dopravnými značkami a dopravnými zariadeniami, ktoré sú jej súčasťou, treba rozumieť ich použitie na niektorých úsekoch cesty a rovnako tak aj ich nepoužitie na iných úsekoch. Použitie dopravného značenia závisí aj od poznatkov plynúcich z užívania komunikácie ako je napr. zvýšený výskyt dopravných nehôd, ktoré umožnia záver, že bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky nevyhnutne vyžaduje takéto vybavenie. Uvedené ustanovenie treba vykladať aj v súvislosti s povinnosťou každého účastníka cestnej premávky prispôbiť svoje správanie najmä stavebnému a dopravno-technickému stavu cesty (§ 3 ods. 2 písm. a) zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení platnom v čase vzniku škody) a v súvislosti s povinnosťou vodiča prispôbiť rýchlosť jazdy okolnostiam, ktoré možno predvídať (§ 15 ods. 1 toho istého zákona). Tieto povinnosti sú dané bez ohľadu na použitie či nepoužitie dopravného značenia na určitom úseku komunikácie. Keďže nepoužitie dopravného značenia, nie je zavadou v zjazdnosti komunikácie, ale je súčasťou jej stavebného stavu, nebol splnený predpoklad zodpovednosti správcu komunikácie za škodu podľa § 9a ods. 2 cestného zákona. Zároveň však táto okolnosť ako tvrdená príčina vzniku škody vylučuje vznik nároku na náhradu škody v zmysle ustanovenia § 9a ods. 1 cestného zákona a teda aj vznik zodpovednosti žalovaných za škodu. Nakoľko príčinou vzniku škody bol stavebný stav komunikácie (a nie závady v zjazdnosti komunikácie, ani závady v jej udržiavaní v stave zodpovedajúcom účelu, na ktorý bola určená) neprichádza do úvahy zodpovednosť správcu komunikácie za škody nielen podľa cestného zákona (§ 9a ods. 1), ani podľa § 3d ods. 6 tohto zákona, ale ani podľa Občianskeho zákonníka (§ 420, § 415 Občianskeho zákonníka). Pokiaľ ide o aplikáciu § 415 Občianskeho zákonníka (tzv. generálna prevencia), ktorý ukladá každému všeobecnú povinnosť počínať si tak, aby svojím konaním nespôsobil škodu na zdraví, na majetku a na iných hodnotách, treba pripomenúť, že použitie tohto ustanovenia prichádza do úvahy len v prípadoch, ak nie je konkrétna právna úprava, ktorá sa vzťahuje na konanie, ktorého protiprávnosť sa posudzuje. V danej veci však zodpovednosť správcu komunikácie podrobne upravuje ust. § 9a ods. 1 a 2 cestného zákona, ktorý vylučuje zodpovednosť správcu komunikácie za škody vzniknuté zo stavebného stavu. Ak je potom zodpovednosť za škodu vylúčená podľa lex specialis (cestného zákona) nemôže byť daná podľa lex generalis (Občianskeho zákonníka). Zodpovednosť nemôže byť daná ani podľa § 3d ods. 6 cestného zákona, keďže v tejto konkrétnej situácii ju vylučuje § 9a ods. 1 cestného zákona.

Z vykonaného dokazovania a najmä zo záverov znaleckého dokazovania, konkrétne bodu 2.1.4.2 znaleckého posudku č. 14/2022 Ing. Miroslava Tomáška, kde znalec vyhodnocoval či vzhľadom na chýbajúce dopravné značenie technika jazdy vodiča vozidla Mercedes Benz umožňovala dať prednosť v jazde vozidlám prichádzajúcim sprava. Znalec na základe vyhodnotenia rozhladových pomerov konštatoval, že na bezpečné prejdenie križovatky z pohľadu jazdy vodiča vozidla Mercedes Benz je nutné výrazné zníženie rýchlosti jazdy, ktoré by vodičovi tohto vozidla umožnilo náležite vyhodnotiť situáciu v križovatke. Vodič vozidla Mercedes Benz pri jeho skutočnej technike jazdy by teda nedal prednosť v jazde ani vozidlám prichádzajúcim sprava. Nesprávnosť techniky jeho jazdy spočívala v tomto prípade v rýchlosti jazdy vozidla Mercedes Benz pri vjazde do križovatky vo vzťahu k rozhladovým pomerom v križovatke. Teda znalec stanovil technickú príčinu vzniku dopravnej nehody a vyhodnotil ju vo vzťahu k chýbajúcemu dopravnému značeniu, dopravná značka daj prednosť v jazde v smere jazdy vozidla Mercedes Benz, na základe technického výkladu a v zmysle výsledkov technickej analýzy nehodového deja, ktoré znalec vykonal, bola príčinou dopravnej nehody z technického hľadiska nesprávna technika jazdy vodiča vozidla Mercedes Benz, ktorá spočívala v tom, že sa pri vjazde do križovatky pohyboval rýchlosťou výrazne vyššou, ako bola rýchlosť zodpovedajúca rozhladovým pomerom v križovatke a zároveň spôsob akým vodič vozidla Mercedes Benz uskutočnil vjazd do križovatky nezodpovedal dopravnej situácii v smere jeho jazdy. Teda z výsledkov dokazovania vyplýva, že vodič vozidla Mercedes Benz porušil § 19 ods. 2 ako aj § 15 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z. z. v znení účinnom v čase dopravnej nehody, podľa ktorého vodič je povinný rýchlosť jazdy prispôbiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Vodič smie jazdiť len takou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú ma rozhľad. Vodič, ktorý prichádza na križovatku po ceste označenej dopravnou značkou ako vedľajšia cesta, je povinný dať prednosť v jazde vozidlám prichádzajúcim po ceste označeným dopravnou značkou ako hlavná cesta. Ak prednosť v jazde nevyplýva z odseku 1, vodič je povinný dať prednosť v jazde vozidlám prichádzajúcim sprava. V posudzovanom spore je preto bez ďalšie možné uzavrieť, že existencia príčinnej súvislosti musí byť v každom konkrétnom prípade bezpečne preukázaná, nemožno ju len predpokladať a zo znaleckého dokazovania jednoznačne vyplýva, že príčinou dopravnej nehody, a teda i za vzniku škody je zodpovedný vodič motorového vozidla Mercedes Benz, ktorý nehodu zapríčinil nesprávnou technikou jazdy. Z uvedeného dôvodu a to nepreukázanie priamej príčinnej súvislosti medzi dopravnou nehodou a absenciou dopravného značenia súd žalobu ako takú zamietol, v danom prípade sa už nezaoberal pasívnou vecnou legitimitáciu žalovaného 2/, nakoľko to nepovažoval z dôvodu zamietnutia žaloby ako celku voči správcovi komunikácie za potrebné a v ďalšom len poukazuje a odkazuje na závery prijaté v rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 7C/420/2008-400 z 31.10.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 9Co/280/2018-448 z 28.5.2019 a uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 8Cdo/227/2019 z 22.1.2020, ktoré bolo oboznamované v konaní a stranám konania sú známe. V časti o trovách konania svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 255 ods. 1 a 2, § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), vecne plným úspechom žalovaných v konaní.

2. Dopĺňacím rozsudkom súd prvej inštancie I. konanie o náhradu škody za zaplatené zmluvné poistenie vozidla zastavil; II. priznal Ing. Miroslavovi Tomáškovi, súdnemu znalcovi z odboru cestná doprava, z odvetví technický stav cestných vozidiel, nehody v cestnej doprave a odhad hodnoty cestných vozidiel, s miestom výkonu činnosti Dechtice 504, Dechtice, proti žalobcovi nárok na znalečné v časti nekrytej preddavkom v rozsahu 100%. Právne ho odôvodnil ust. čl. 4 ods. 1 a 2, § 144, § 145 ods. 2, § 146 ods. 1, § 225 ods. 1 až 3, § 255 ods. 1 a 2, § 256 ods. 1, § 260, § 262 ods. 1 a 2 CSP. Vecne dôvodil, že žalobou zo 4.1.2009, doručenou Okresnému súdu Piešťany dňa 5.1.2009, sa domáhal žalobca od „zodpovedného žalovaného“ zaplata náhrady škody vo výške 1.659,70 eur za poškodenie vozidla a náhrady za zaplatené zmluvné poistenie vozidla, ktorá škoda mu vznikla v dôsledku dopravnej nehody dňa 6.1.2006 na Ružovej ulici v Piešťanoch, ktorej príčinou bola chýbajúca dopravná značka (daj prednosť v jazde), pri ktorej nehode došlo poškodeniu vozidla žalobcu a k úrazu manželky žalobcu. Na pojednávaní dňa 19.11.2020 vzal žalobca žalobu späť v časti o zaplata náhrady škody za zaplatené zmluvné poistenie vozidla, s ktorým späťvzatím súhlasili obaja žalovaní. Následne na tom istom pojednávaní vyhlásil súd uznesenie, ktorým pripustil zmenu žaloby na základe podaní žalobcu z 26.2.2020 a z 30.3.2020, ktorou zmenou sa domáhal žalobca od žalovaných 1/ a 2/, aby mu spoločne a nerozdielne zaplatili náhradu škody na vozidle v sume 1.659,59 eur a náhradu nákladov spojených s vyradením tohto vozidla v sume 500 eur. Súd rozhodol vo veci rozsudkom č. k. PN-9C/1/2009-469 zo dňa 30.11.2023, ktorým žalobu zamietol a priznal žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

Nakoľko žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie náhrady škody za zaplatené zmluvné poistenie vozidla, s ktorým čiastočným späťvzatím aj výslovne súhlasili obaja žalovaní, čo skonštatoval súd aj v odseku 12. odôvodnenia rozsudku zo dňa 30.11.2023, postupom podľa § 145 ods. 2 CSP súd konanie v tejto časti zastavil týmto dopĺňacím rozsudkom (I. výrok), vyhláseným podľa ust. § 225 CSP, keďže o tejto časti predmetu konania opomenul súd rozhodnúť v rozsudku č. k. PN-9C/1/2009-469 zo dňa 30.11.2023. Ďalej uviedol, že o nároku na náhradu trov konania rozhoduje súd vo všeobecnosti vo vzťahu medzi stranami sporu navzájom. Nárok na náhradu trov konania si môže uplatniť proti stranám aj intervenient, aj osoba, ktorá je subjektom sporu len pre časť konania, kedy sa rozhoduje o jej trovách, napr. svedok (§ 258 ods. 1 CSP), znalec (§ 258 ods. 2 a § 260 CSP) alebo tretia osoba, ktorej vznikli výdavky spojené s vykonaním nejakej povinnosti pri dokazovaní (§ 259 CSP). Je však vylúčené, aby strana sa domáhala priznania náhrady trov konania voči tretej osobe. V tomto spore vykonal súd znalecké dokazovanie. Po podaní znaleckého posudku, uznesením č. k. 9C/1/2009-391 zo dňa 23.8.2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22.9.2022, priznal súd ustanovenému súdnemu znalcovi, Ing. Miroslavovi Tomáškovi, znalečné v sume 751,40 eur, z ktorého časť v sume 400 eur bola krytá preddavkom, zloženým žalobcom, a prevyšujúca časť v zodpovedajúcom rozsahu 351,40 eur nebola krytá žiadnym preddavkom, a preto nebola znalcovi doposiaľ vyplatená. V odôvodnení uznesenia o znalečnom uzavrel súd, že o zvyšnej časti nevyplateného znalečného v sume 351,40 eur rozhodne v konečnom rozhodnutí. Nakoľko doposiaľ nerozhodol súd ani o povinnom subjekte na náhradu znalečného v časti nekrytej preddavkom, podľa výsledku sporu priznal súd II. výrokom tohto dopĺňacieho rozsudku znalcovi proti neúspešnému žalobcovi nárok na znalečné v časti nekrytej preddavkom v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP). Napokon uviedol, že tento dopĺňací rozsudok nemá žiadny vplyv na výrok rozsudku zo dňa 30.11.2023 o nároku žalovaných 1/ a 2/ na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %, pretože zastavenie časti konania týmto dopĺňacím rozsudkom procesne zaviniť žalobca, keďže vzal žalobu v tejto časti späť z iného dôvodu než pre správanie žalovaných počas konania. Keďže žalobca procesne zaviniť zastavenie konania o náhradu škody za zaplatené zmluvné poistenie vozidla, ktorý nárok ani bližšie nešpecifikoval, a v prevyšujúcej časti predmetu sporu bol žalobca vo veci samej neúspešný, pričom súd nezistil existenciu žiadneho dôvodu hodného osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP, priznal súd žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 % podľa § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP.

3. Proti rozsudku v celom jeho rozsahu podal včas odvolanie žalobca, s návrhom na jeho zrušenie v celom rozsahu. Dôvodil, že Krajský súd závažným spôsobom pochybil, keď zamietol žalobu voči fyzickej osobe A. B. C., keď pôvodný návrh bol podaný podnikateľským subjektom A. B. C. - K., IČO 30101417. Je jednoznačné, že v konkrétnom prípade nemá A. B. C. aktívnu legitímáciu. Túto má skutočný žalobca A. B. C. K., IČO 30101417. Dopravná nehoda vzniknutá dňa 6.1.2006 na križovatke ulíc Ružová - Kupecká bola vyšetrojúcim príslušníkom vyhodnotená ako následok chýbajúcej dopravnej značky daj prednosť v jazde na ul. J. Kupeckého v Piešťanoch ako je aj uvedené v Protokole o nehode v cestnej premávke. Škodová udalosť bola bezprostredne nahlásená Mestu Piešťany. To zodpovednosť nepopieralo a nahlásilo škodovú udalosť poisťovni Allianz - Slovenská poisťovňa a.s. Dňa 13.9.2007 poisťovňa odpísala, že povinným sú Služby MP a preto plniť nebude. Vtedajší primátor A. I. L. odstúpil dňa 15.10.2007 žiadosť o vybavenie náhrady škody spolu aj so žiadosťou žalobcovej manželky, ktorá utrpela zranenie Službám mesta Piešťany p.o. Pri osobnom jednaní s riaditeľom SMP tento toto v plnom rozsahu odmietol. Toto jeho stanovisko neskôr potvrdil aj NS. Je zarážajúce, že primátor ako zriaďovateľ SMP nepozná ich kompetenciu. Pri uplatňovaní škody zranenou spolujazdkyňou NS svojím rozhodnutím zaujal stanovisko, že príčinou bola odstránená dopravná značka, ktorú bolo treba nahradiť. Boli na to dva dni, počas ktorých tam nebola umiestnená ani výstraha. Zodpovedné za to bolo Mesto Piešťany. Znalecký posudok označil za vinníka vodiča Mercedesu I. G., bez toho, aby overil či išlo o ľudské zlyhanie alebo technickú závalu brzdového systému a možnosti vyjadriť sa k uvedeným skutočnostiam. Svojím spôsobom bolo upreté vodičovi MB právo na obhajobu. Pretože došlo k zraneniu a zdravotnému poškodeniu, čo sa nepremličuje, bude v nadväznosti na tento rozsudok zahájené trestné stíhanie vodiča automobilu MB I. G. za poškodenie zdravia. V nadväznosti na vyššie uvedené navrhuje za zanedbanie dôležitej povinnosti s vážnymi následkami Mesto Piešťany určiť ako zodpovedného za vzniknutú dopravnú nehodu s povinnosťou nahradiť všetky vzniknuté škody. Z opatrnosti podáva návrh na náhradu škody na I. G., bytom B. XXX, XXX XX B..

4. Žalovaný 1/ sa k odvolaniu žalobcu proti rozsudku vyjadril tak, že navrhol rozsudok potvrdiť a zaviazat žalobcu k náhrade trov odvolacieho konania. Dôvodil, že žalobca vlastne namieta neúplné alebo

nepresné označenie žalobcu v písomnom vyhotovení rozsudku ako odstrániteľnej vady v označovaní strán konania, ktoré zásadne nemôže byť dôvodom pre rozhodnutie, ktorým by odvolací súd mal meniť podstatu výroku. Žalovaný 1/ nemá dôvod ustupovať z doteraz prezentovaného názoru, že pred vznikom udalosti zakladajúcej škodu zveril majetok obce (mesta) schváleného zastupiteľstvom do správy žalovaného 2/, a preto nemôže byť pasívne legitimovaný k predmetu nároku žalobcu. Žalovaný 2/ je príspevkovou organizáciou žalovaného 1/ s vlastnou subjektivitou. Zodpovedný za škodu je iná osoba ako žalované subjekty a je ním p. G. ako vodič vozidla, ktorý nehodu zaviniť, čo osvedčujú závery znaleckého posudku vykonaného súdom. Žalobca doposiaľ vodiča vozidla nežaloval, a ani obsah odvolacej námietky smerujúcej k uplatneniu nároku voči inej osobe ako strany konania nespôsobuje vznik postavenia strany konania. Znalecký posudok priorizoval ako technický dôvod vzniku dopravnej nehody nesprávnu techniku a rýchlosť jazdy vodiča p. G. na vozidle MB XXX L. prichádzajúceho do križovatky, v ktorej došlo ku stretu prevádzok motorových vozidiel, s ktorým odborným záverom sa žalovaný 1/ stotožňuje. Sekundárne nastupujúca možnosť vyjadrená v závere, že správanie vodiča, ktorý zapríčinil nehodu, mohlo byť ovplyvnené neumiestnením dopravného značenia, je len faktorom zmierňujúcim zodpovednosť vodiča vozidla za vznik škody. I pokiaľ právny názor, že „chýbajúca dopravná značka predstavuje závalu v zjazdnosti komunikácie“ vychádzal z rozhodnutia NS SR 8Cdo/112/2014, tento záver nie je správnym právnym názorom pre nesprávnu interpretáciu právnej úpravy, ktorý názor bol prekonaný ďalšou rozhodovacou praxou súdnych autorít. Je nutné vychádzať z nesporného zistenia, že dopravná značka na mieste pred vstupom do križovatky v čase pred nehodou osadená bola, ale v čase vzniku nehody v dôsledku poškodenia inou osobou bola prechodne poškodená spôsobom, že nebola v stave vnímania inými osobami, teda ide o prechodný stav a nie stav, ktorý by bol objektívnym výsledkom pochybenia v neosadení alebo neumiestnení chýbajúceho dopravného značenia danej dopravnej lokality. Dopravné značenie má povahu vybavenia komunikácie z hľadiska bezpečnosti dopravy podľa § 13 ods. 1 Vyhlášky č. 35/1984 Zb. platného v čase vzniku nehody, ktorým ustanovením sa bližšie vykladá § 9 a) Cestného zákona, ktorý zodpovedá stavebno-technickému stavu ciest, za ktorý nenesú zodpovednosť užívateľom ciest ich vlastníci alebo správcovia. Je zrejme, že ustanovenie § 13 ods. 1 Vyhlášky č. 35/1984 Zb. pod vybavenie komunikácie z hľadiska bezpečnosti dopravy zaraďuje príkladom aj dopravné značky a iné zariadenia a preto výklad NS SR v čase 2014 nemusel byť správny. Žalovaný 1/ poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Cdo/179/2017 z 30.4.2019, ktorý sa v právnom názore priklonil ku záveru, že dopravné značky sú stavebným resp. dopravno – technickým stavom ciest a rozhodnutie KS Žilina 13Cob/119/2020 zo 17.2.2021 postavené na záveroch rozhodnutia NS SR sp. zn. 4Cdo/17/2007 a 2Cdo/179/2017 vyjadril ku otázke zodpovednosti za škodu v situácii prerušeného oplotenia a neumiestnenej dopravnej značke záväzný právny názor. Chýbajúce oplotenie, resp. prerušené oplotenie a neumiestnenie dopravnej značky „pozor zver“ nie je závadou v zjazdnosti diaľnice, ale je súčasťou jej stavebného, resp. dopravno-technického stavu. V takom prípade nemôže byť splnený predpoklad zodpovednosti správcu diaľnice za žalobcom uplatnenú nehodu v zmysle ust. § 9a ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb. Zodpovednosť správcu komunikácie, ktorú upravuje ust. § 9a ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb., ktorým správcom v danom prípade diaľnic je žalovaný, je vo vzťahu k ust. § 420, ako aj § 415 O.z. špeciálnym právnym predpisom. Predpokladom zodpovednosti správcu, v danom prípade diaľnic, t. j. zodpovednosti za škodu je v zmysle ust. § 9a ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb. závala v zjazdnosti diaľnic ako príčina vzniku škody. Závady v zjazdnosti diaľnic, ciest a miestnych komunikácií sú také zmeny v zjazdnosti týchto komunikácií spôsobené vonkajšími vplyvmi, ktoré nemôže vodič predvídať ani pri jazde prispôsobenej stavu komunikácie, poveternostným podmienkam, vlastnostiam vozidla a nákladu, vlastným schopnostiam a iným zjavným okolnostiam tak, ako tieto závady v zjazdnosti výpočtom, najmä sú vyjadrené v ust. § 12 ods. 2 vyhlášky č. 35/1984 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách. Ak príčinou vzniku škody nie je závala v zjazdnosti, teda ak nie je daná zodpovednosť správcu diaľnic, ciest alebo miestnych komunikácií za škodu podľa cestného zákona, nie je tým vylúčená jeho prípadná všeobecná zodpovednosť za škodu podľa ust. § 420 O.z. Ak však príčinou vzniku škody je stavebný stav alebo dopravno-technický stav diaľnice, cesty alebo miestnej komunikácie, neprichádza do úvahy zodpovednosť správcu diaľnice, cesty alebo miestnej komunikácie za škodu nielen podľa cestného zákona, ale ani podľa O.z. (rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/17/2007). V súdnej veci bolo sporné, či absencia oplotenia, resp. prerušené oplotenie a chýbajúca dopravná značka „pozor zver“ v mieste stretu so zvieratom, je alebo nie je závadou v zjazdnosti diaľnice. Krajský súd v zhode so záverom okresného súdu konštatuje, že v danej veci neosadenie dopravnej značky upozorňujúcej na výskyt zveri, resp. neoplotenie daného seku diaľnice, predstavuje stavebný stav diaľnice tak, ako to vyplýva z ust. § 13 ods. 1 vyhlášky 35/1984 Zb., ak do stavebného stavu diaľnice patria dopravné značky, zariadenia, bezpečnostné a ochranné zariadenia a podobne. Nepoužitie dopravného značenia, nevybudovanie oplotenia, nie je závadou v zjazdnosti diaľnice, ale je súčasťou jej stavebného, resp.

dopravno-technického stavu, preto nebol splnený predpoklad zodpovednosti žalovaného ako správcu diaľnice za žalobcom uplatnenú škodu v zmysle ust. § 9a ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb. Chýbajúce oplatenie, resp. prerušené oplatenie a neumiestnenie dopravnej značky „pozor zver“ nie je závadou v zjazdnosti diaľnice, za ktorú by mal zodpovedať žalovaný. Krajský súd dodáva, že hoci ust. § 12 ods. 2 vyhlášky č. 35/1984 Zb. uvádza závady v zjazdnosti diaľnic príkladmi, najmä pod písm. a/ až c/, uvedený výpočet je potrebné vykladať nielen v spojení s ust. § 12 ods. 1 vyhlášky č. 35/1984 Zb., ale v spojení s ust. § 13 ods. 1 vyhlášky č. 35/1984 Zb., ktoré ustanovenie vymedzuje, čo sa rozumie stavebným stavom diaľnice a toto ustanovenie dopĺňa ust. § 9a zákona d. 135/1961 Zb.

5. Žalovaný 2/ sa k odvolaniu žalobcu proti rozsudku vyjadril tak, že navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť a žalovanému 2/ priznať voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Podľa jeho názoru odvolanie žalobcu nemá náležitosti odvolania. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. V danom prípade návrh - žalobu podala fyzická osoba, nie právnická osoba. Podľa § 133 ods. 1 CSP, fyzická osoba sa v žalobe označuje menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom. Žalobca odvolaním v podstate namieta nesprávne označenie strany sporu - žalobcu, hoci on v odvolaní uvádza, že A. B. C. nemá aktívnu legitimáciu, teda že on sám nemá aktívnu legitimáciu a uvedené uvádza ako hlavný odvolací dôvod. V danom prípade však ide o presné označenie strany sporu - žalobcu, ktorým je (bez ohľadu, či je fyzickou osobou podnikateľom alebo je fyzickou osobou nepodnikateľom) fyzická osoba A. B. C., ktorú je možné stotožniť s osobou podnikateľa podnikajúceho pod obchodným menom A. B. C. K. D. B. E. XXXXX E., D. XXXX/X (podnikateľský subjekt má pozastavenú činnosť od 1.1.2020 do 1.1.2025). Účelom sledovania požiadavky presného označenia strany sporu je nemožnosť vyvolania zámeny v osobách účastníkov konania - strán sporu a túto požiadavku označenia strany sporu - žalobcu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie spĺňa. V konaniach začatých pred dňom nadobudnutia účinnosti CSP možno pri strane sporu, ktorou je fyzická osoba - podnikateľ uviesť okrem dátumu narodenia aj IČO, prípadne obchodné meno, to však má tiež zákonom predpísanú podobu - obchodným menom fyzickej osoby je jej meno a priezvisko. Obchodné meno fyzickej osoby môže obsahovať dodatok odlišujúci osobu podnikateľa alebo druh podnikania (t. j. meno a priezvisko fyzickej osoby je obligatórne a prípadný dodatok odlišujúci osobu podnikateľa alebo druh podnikania je fakultatívny) a miesto podnikania, ktoré je v danom prípade zhodné s adresou trvalého pobytu. Teda na označenie fyzickej osoby - podnikateľa postačuje uvedenie mena a priezviska podnikateľa, s fakultatívnou možnosťou doplnenia dodatku k menu a priezvisku fyzickej osoby - podnikateľa odlišujúceho osobu podnikateľa alebo druh podnikania. Stále ide o rovnakú osobu, a teda nie je vôbec podstatné takéto rozlíšenie uvedené žalobcom, žalobca je označený dostatočným spôsobom.

V danom konaní sa žalobca domáha náhrady škody na motorovom vozidle. Žalobca neoznačil na strane žalovaného vodiča motorového vozidla Mercedes-Benz, hoci mu nič nebránilo tak urobiť. Zotrvával na účasti žalovaného 2/ v konaní, hoci preukázateľne vedel z rozhodnutí súdov ako aj z predbežného právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie, že žalovaný 2/ nie je pasívne legitimovaným subjektom (v odvolaní žalobca sám uvádza, že stanovisko SMP neskôr potvrdil aj NS). Žalovaný 2/ v priebehu konania na súde prvej inštancie neustále namietal svoju pasívnu legitimáciu v tomto spore, majúc za to, že vychádzajúc z právneho názoru Krajského súdu Trnava, nie je v tomto spore pasívne legitimovaný, poukazoval na nedostatok jeho pasívnej vecnej legitímácie.

V konaní bolo vykonané znalecké dokazovanie. K znaleckému posudku číslo: 14/2022 znalca Ing. Miroslava Tomáška nemal žalobca námietky.

V odvolaní žalobca na jednej strane uvádza: "Pretože došlo k zraneniu a zdravotnému poškodeniu čo sa nepremičuje, bude v návaznosti na tento rozsudok zahájené trestné stíhanie vodiča automobilu MB I. G. za poškodenie zdravia.", na druhej strane uvádza: "V návaznosti na vyššie uvedené navrhujeme za zanedbanie dôležitej povinnosti s vážnymi následkami Mesto Piešťany určiť ako zodpovedného za vzniknutú dopravnú nehodu s povinnosťou nahradiť všetky vzniknuté škody." Záverom v podanom odvolaní žalobca z opatrnosti podáva návrh na náhradu škody na I. G., bytom B. XXX, XXX XX B.. Odvolanie žalobcu je nejasné, neurčité a nezrozumiteľné, zmätočné, nemá náležitosti odvolania. Odvolanie žalobcu považuje žalovaný 2/ za nedôvodné. Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť. Súd prvej inštancie v rámci predbežného právneho posúdenia veci na pojednávaní konanom dňa 6.2.2020 okrem iného konštatoval, že aby mohol žalobe aspoň sčasti vyhovieť, je nevyhnutné dokázať existenciu priamej príčinnej súvislosti medzi absenciou dopravnej značky a vznikom škody, a následne aj preukázať výšku skutočnej škody. Predmetom znaleckého dokazovania teda bolo nielen určenie výšky skutočnej škody mot. vozidla zn. Škoda Felícia EČV: E. ku dňu 6.1.2006, ale aj určenie možných

priamych príčin vzniku predmetnej dopravnej nehody. Čo sa týka výsledkov znaleckého dokazovania, žalovaný 2/ poukazuje na závery znalca a tiež na bod 2.1.4.2 znaleckého posudku číslo: 14/2022, kde znalec vyhodnocoval, či vzhľadom na chýbajúce dopravné značenie technika jazdy vodiča vozidla Mercedes-Benz umožňovala dať prednosť v jazde vozidlám prichádzajúcim sprava. Znalec na základe vyhodnotenia rozhľadových pomerov konštatoval, že na bezpečné prejdenie križovatky z pohľadu jazdy vodiča vozidla Mercedes-Benz je nutné výrazné zníženie rýchlosti jazdy, ktoré by vodičovi tohto vozidla umožnilo náležite vyhodnotiť situáciu v križovatke. Vodič vozidla Mercedes-Benz, pri jeho skutočnej technike jazdy, by teda nedal prednosť v jazde ani vozidlám prichádzajúcim sprava. Nesprávnosť techniky jeho jazdy spočívala v tomto prípade v rýchlosti jazdy vozidla Mercedes-Benz pri vjazde do križovatky vo vzťahu k rozhľadovým pomerom v križovatke. Znalec stanovil technickú príčinu vzniku dopravnej nehody a vyhodnotil ju vo vzťahu k chýbajúcemu dopravnému značeniu (dopravná značka "Daj prednosť v jazde") v smere jazdy vozidla Mercedes-Benz, a na základe technického výkladu a v zmysle výsledkov technickej analýzy nehodového deja, ktoré znalec vykonal, za príčinu dopravnej nehody z technického hľadiska znalec považuje, v rámci záverov znaleckého dokazovania, nesprávnu techniku jazdy vodiča vozidla Mercedes-Benz, ktorá spočívala v tom, že sa pri vjazde do križovatky pohyboval rýchlosťou výrazne vyššou ako bola rýchlosť zodpovedajúca rozhľadovým pomerom v križovatke a zároveň spôsob akým vodič vozidla Mercedes-Benz uskutočnil vjazd do križovatky nezodpovedal dopravnej situácii v smere jeho jazdy. Teda z výsledkov znaleckého dokazovania vyplýva, že vodič vozidla Mercedes-Benz porušil § 19 ods. 2 ako aj § 15 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení účinnom v čase dopravnej nehody.

Žalovaný 2/ citoval § 15 ods. 1, § 19 ods. 1 a 2 zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení účinnom v čase dopravnej nehody, s tým, že existencia príčinnej súvislosti musí byť v každom konkrétnom prípade bezpečne preukázaná, nemožno ju len predpokladať. Zo znaleckého dokazovania vyplýva, že príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy vodiča vozidla Mercedes-Benz, teda za vznik škody je zodpovedný vodič motorového vozidla Mercedes-Benz, ktorý nehodu zapríčinil nesprávnu technikou jazdy.

Žalovaný 2/ ešte dňa 12.11.2007 oznámil žalobcovi (žalobca pripojil toto oznámenie aj k žalobe), že odmieta niesť zodpovednosť za škodu, ktorá vznikla dopravnou nehodou, pretože v zmysle zákona o premávke na pozemných komunikáciách vodič vozidla je povinný prispôbiť rýchlosť jazdy, o. i. aj poveternostným podmienkam a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Súčasne žalovaný 2/ poukázal aj na zákonom určený spôsob jazdy cez križovatku. Vzhľadom na uvedené žalobcovi odporúčali, aby sa s náhradou škody obrátil na vodiča, ktorý spôsobil haváriu vozidiel. Škodu je možné uspokojiť z jeho zákonnej poisťky, resp. pokiaľ má žalobca havarijnú poisťku, tak aj z jeho havarijnej poisťky. Už vtedy žalovaný 2/ žalobcu upozorňoval, že nemá legitímáciu k náhrade škody vzniknutej touto dopravnou nehodou. Napriek uvedenému žalobca, hoci neustále bolo poukazované na to, že nie je daná pasívna legitímácia žalovaného 2/, zotrval na podanej žalobe aj proti žalovanému 2/.

6. Proti dopĺňaciemu rozsudku, zjavne iba v časti o priznaní znalcovi proti žalobcovi nároku na znalečné v časti nekrytej preddavkom v rozsahu 100%, podal včas odvolanie žalobca, ktoré odôvodnil iba tým, že naďalej trvá na jeho odvolaní, ktoré podal proti pôvodnému rozsudku.

7. Výzvou súdu prvej inštancie, obsiahnutou v uznesení súdu prvej inštancie z 18.7.2024 č.k. PN-9C/1/2009-544, bol žalobca vyzvaný, aby do 15 dní doplnil odvolanie proti dopĺňaciemu rozsudku o odvolací návrh a aby uviedol rozsah napadnutia dopĺňacieho rozsudku a odvolacie dôvody. Uznesenie bolo právnenému zástupcovi žalobcu doručené 23.7.2024.

8. Dňa 2.8.2024 bolo súdu prvej inštancie doručené Doplnenie odvolacieho návrhu z 30.7.2024, v ktorom žalobca uviedol, že na základe úloh uložených uznesením č. PN - 9C/1/2009 - 544 z 18.7.2024 dopĺňa odvolací návrh zo dňa 4.7.2024 označený ako odvolanie proti dopĺňaciemu rozsudku sp. zn. PN - 9C/1/2009 - 533 z 19.6.2024 nasledovne: Tak ako už uviedol v odvolaní zo 6.2.2024, ktoré podal voči rozsudku č. 9C/1/2009 – 462 z 30.11.2023, v plnom rozsahu nesúhlasí s celým rozsudkom. To znamená, že nesúhlasí s výrokom, ktorým sa jeho nárok zamieta, ako aj s výrokom, že je povinný zaplatiť znalečné v plnej výške na účet znalca. Je naďalej presvedčený, že jeho návrh bol opodstatnený, a tak na náhradu škody mal byť zaviazaný niektorý zo žalovaných, resp. obaja žalovaní, prípadne malo dôjsť k rozšíreniu žaloby na tretieho účastníka, ktorým by mal byť druhý účastník nehody p. G., vodič Mercedesu aby sa k obvineniu vyjadril. Vodičovi Mercedesu hrozí trestné stíhanie za poškodenie zdravia s trvalými následkami spolujazdkyne, čo sa nepremičuje. Okrem toho žalobca súhlasil s úhradou znaleckého za

vyčíslenie škody a ďalšie požiadavky neuplatňoval. Je úplne logické, že nesúhlasí v celom rozsahu ani s doplňovacím rozsudkom.

9. Žalovaný 2/ sa k odvolaniu žalobcu proti dopĺňaciemu rozsudku vyjadril tak, že ho navrhol odmietnuť a žalovanému 2/ priznať voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Žalobca odvolaním napadol odvolaním len výrok II. dopĺňacieho rozsudku, a to bez akéhokoľvek odôvodnenia. V doplnení odvolacieho návrhu doručeného súdu prvej inštancie dňa 2.8.2024 žalobca uviedol, že nesúhlasí v celom rozsahu ani s doplňovacím rozsudkom. Odvolanie žalobcu proti dopĺňaciemu rozsudku nemá náležitosti odvolania podľa § 363 CSP je nejasné, neurčité a nezrozumiteľné, zmätočné.

10. Žalobca k vyjadreniu žalovaného 2/ uviedol, že jeho dovolanie proti dopĺňujúcemu rozsudku jednoznačne nadväzuje na dôvody, ktoré uviedol v odvolaní zo dňa 6.2.2024, ktoré podal proti rozsudku č.PN-9C//2009-469, v ktorom jednoznačne uviedol, že s týmto rozsudkom jednoznačne nesúhlasí. Teda žiadal, aby bol tento rozsudok v celom rozsahu zrušený a to nielen časti čo sa týka výroku o zodpovednosti za spôsobenú škodu, ale aj výroku o znášaní znaleckého a tiež aj trov konania. V príloha podania sa nachádza list žalobcu: „Vážená pani advokátka. Mám taký pocit, že si treba urobiť malú rekapituláciu prípadu. Celá kauza začala dopravnou nehodou na križovatke ulíc Ružová-Kupeckého. Privolaný vyšetrovateľ ako príčinu uviedol niekoľko dní chýbajúcu dopravnú značku Hoci to bolo nahlásené obyvateľom na MÚ. Pri nehode utrpela trvalé zranenie moja manželka s dlhodobou liečbou. S dokladom o dopravnej nehode som išiel na mestský úrad, kde bolo bez problémov vypísané príslušné tlačivo pre poisťovňu, ktoré som tam osobne odniesol. Vypísanie tlačiva považujem za priznanie si zodpovednosti za vzniknutú škodu. Mesto nehľadalo vinníka poškodenia značky. Po dlhšej dobe prišlo vyjadrenie poisťovne, že vina je na Službách mesta Piešťany. Vtedajší primátor neskúmal pravdivosť oznámenia a odstúpil celú vec na SMP. Ako primátor a zriaďovateľ SMP mal vedieť, aké majú kompetencie. Pri osobnom jednaní s riaditeľom SMP tento odmietol zodpovednosť SMP za spôsobenú škodu. Manželka uplatnila nárok za poškodenie zdravia u SMP, ale ten bol zamietnutý až rozsudkom Najvyššieho súdu. Medzitým v veci došlo k vyžiadaniu znaleckého posudku, kde je výslovne uvedené, že som nič neporušil. Nami požadovaná náhrada bola pôvodne nižšia akou znaleckého posudku. A to som neuplatňoval náhradu za garážovanie 5 r. Vodič vozidla ktoré do mňa narazilo bol zrazu vinníkom (už tretím) dopravnej nehody bez toho aby bol vypočutý. Bol som v poškodenom aute a môžem povedať, že on nemohol vedieť že ja idem po hlavnej, a z dôvodu chýbajúcej dopravnej značky očakával skôr danie prednosti z prava a preto objektívne nemohol reagovať inak ako reagoval. Z uplynulého času nie je možné úhradu škody po ňom a ani poisťovni požadovať. Preto teraz čakám na výsledok odvolania a možno mi bude povedané, že som mal požadovať plnenie od poisťovne. A ešte záverom. Keď som v 89 bol v Prahe na Václaváku a protestoval som proti totalite, nevedel som, že nová spravodlivosť ani po takmer 17 rokoch nedokáže nastoliť spravodlivý rozsudok. Výsledkom je strata zamestnania 4 zamestnancov a postupné položenie firmy Taktiež pani advokátka pri svojich vyjadreniach na stranu žalujúcej strany nepoužívajte dehonestujúce vyjadrenia. Miesto vypisovania na súd a naháňaní si náhrady sa venujte podstate prípadu a prispejte k spravodlivému riešeniu. A teraz ešte niečo mimo prípadu. Ako advokátka určite sledujete priebežne prijímané zákony. Vašu pozornosť ste mala upriamiť na zákon o cestnej premávke, ktorý preniesol zodpovednosť za stav chodníkov na správcov komunikácií už pred niekoľkými rokmi. Zbavil tak tejto povinnosti majiteľov priľahlých nehnuteľností. To by mala vedieť aj pani riaditeľka a iniciovať zmenu príslušného VZN.“

11. Žalovaný 2/ k vyjadreniu žalobcu uviedol, že skutočnosť, že odvolanie žalobcu proti dopĺňaciemu rozsudku nemalo náležitosti odvolania dokazuje fakt, že žalobca bol súdom prvej inštancie vyzvaný na odstránenie väd podania a hoci súd prvej inštancie uviedol ako ho treba doplniť a opraviť, žalobca tak neurobil svojim ďalším podaním, ktorým vady svojho podania neodstránil. Žalobca je v konaní zastúpený a jeho splnomocneným zástupcom je osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Žalovaný 2/ (prostredníctvom svojho právneho zástupcu) má právo na vady podania žalobcu poukázať a poukázanie na uvedené rozhodne nemožno považovať za dehonestujúce vyjadrenia na stranu žalujúcej strany. Žalobca sa vo vyjadrení na adresu právneho zástupcu žalovaného 2/ vyjadril: „Miesto vypisovania na súd a naháňaní si náhrady sa venujte podstate prípadu a prispejte k spravodlivému riešeniu.“ Žalovaný 2/ k tomu uvádza, že žalobca zotrval na účasti žalovaného 2/ v konaní, hoci preukázateľne vedel z rozhodnutí súdov ako aj z predbežného právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie, že žalovaný 2/ nie je pasívne legitimovaným subjektom. Žalovaný 2/ v priebehu konania na súde prvej inštancie neustále namietal svoju pasívnu legitimáciu v tomto spore

majúc za to že, vychádzajúc z právneho názoru Krajského súdu Trnava, nie je v tomto spore pasívne legitimovaný, poukazoval na nedostatok jeho pasívnej vecnej legitimácie. Poukázal na skutočnosť, že žalobca je v konaní zastúpený, jeho splnomocneným zástupcom je osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Žalovaný 2/ ešte dňa 12.11.2007 oznámil žalobcovi (žalobca pripojil toto oznámenie aj k svojmu návrhu - žalobe), že odmieta niesť zodpovednosť za škodu, ktorá vznikla dopravnou nehodou, pretože v zmysle zákona o premávke na pozemných komunikáciách vodič vozidla je povinný prispôbiť rýchlosť jazdy, o. i. aj poveternostným podmienkam a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Súčasne Služby mesta Piešťany poukázali aj na zákonom určený spôsob jazdy cez križovatku. Vzhľadom na uvedené žalobcovi odporúčali, aby sa s náhradou škody obrátil na vodiča, ktorý spôsobil haváriu vozidiel. Škodu je možné uspokojiť z jeho zákonnej poisťky, resp. pokiaľ má žalobca havarijnú poisťku, tak aj z jeho havarijnej poisťky. Už vtedy žalovaný 2/ žalobcu upozorňoval, že nemá legitimáciu k náhrade škody vzniknutej touto dopravnou nehodou. Napriek uvedenému žalobca, hoci neustále bolo poukazované na to, že nie je daná pasívna legitimácia žalovaného 2/, zotrval na podanej žalobe proti žalovanému 2/.

12. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení CSP (zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku), účinného od 1.7.2016, ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších zmien a doplnení (ďalej len „O.s.p.“), keďže podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a podľa ods. 2 vety prvej rovnakého ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), po zistení, že odvolania proti rozsudku a dopĺňaciemu rozsudku súdu prvej inštancie boli podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), stranou, v ktorej neprospech boli rozhodnutia vydané (§ 359 CSP), proti rozsudku a dopĺňaciemu rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorým zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. a/, b/, f/ a h/ CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v celom rozsahu a dopĺňací rozsudok v napadnutom II. výroku v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je dôvodné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v dôsledku čoho bolo potrebné zrušiť aj napadnutý II. výrok dopĺňacieho rozsudku, závislý na rozhodnutí vo veci samej.

13. Pôvodnou žalobou sa žalobca proti žalovaným 1/ a 2/ domáhal vydania rozhodnutia: „Zodpovedný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu za poškodenie vozidla vo výške 1.659,70 eur (50.000,-Sk) a náhradu za zaplatené zmluvné poistenie vozidla do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.“

Na pojednávaní dňa 6.2.2020 sudkyňa upozornila žalobcu na vady žalobného petitu:

- v časti označenia subjektu, ktorého žalobca navrhuje zaviazat' na zaplatenie náhrady škody a zaplateného zmluvného poistenia, keďže navrhuje uložiť povinnosť na plnenie „iba“ osobe, ktorú neoznačil ako žalovaného, ale ako zodpovedného, čo navyše uviedol v jednotnom čísle. Zo žalobného petitu teda vôbec nie je zrejmé, či žalobca žiada uložiť povinnosť iba žalovanému 1/, iba žalovanému 2/ alebo obom žalovaným, a pokiaľ ju navrhuje uložiť obom žalovaným, či navrhuje, aby im táto povinnosť bola uložená spoločne a nerozdielne alebo samostatne, alebo iným spôsobom. Ak by mala byť uložená povinnosť plniť obom žalovaným samostatne, po akých sumách by mali byť títo žalovaní zaviazaní na plnenie;

- v časti požadovanej náhrady zaplateného poistného za obdobie do právoplatnosti rozsudku vo veci samej je žalobný petit neurčitý. V tejto časti je nevyhnutné uviesť presnú sumu, zaplatenia ktorej sa žalobca domáha. Nič žalobcovi nebráni neskôr požiadať o pripustenie zmeny žaloby spočívajúcu v rozšírení žalovanej sumy, o čom by súd následne rozhodol, t. j. či zmenu žaloby pripustí alebo nepripustí;

- zo žalobného petitu nie je zrejmé, z akého zmluvného poistenia si žalobca uplatňuje náhradu, konkrétne, či z povinného zmluvného poistenia, alebo z iného zmluvného poistenia, napr. havarijného, pričom poistenie treba konkretizovať aj špecifikáciou poistnej zmluvy, minimálne medzi kým bola uzavretá, v ktorý deň, s prípadným číslom poistnej zmluvy, pokiaľ jej bolo pridelené poisťovníou;

- náhradou škody môže byť iba náhrada už vzniknutej škody, a nie škody, ktorá možno potencióálne vznikne niekedy v budúcnosti, a teda náhrada škody nemôže pozostávať zo sumy poistného, ktorú žalovaný ešte len možno uhradí v budúcnosti, po vyhlásení rozsudku, keďže pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Žalobca (v neprítomnosti jeho právneho zástupcu) na pojednávaní uviedol,

že trvá na podanej žalobe. Pojednávanie bolo odročené za účelom upresnenia žaloby žalobcom v lehote 20 dní.

V podaní z 26.2.2020 žalobca upresnil žalobu tak, že žiada, aby súd zaviazal žalovaných 1/ a 2/ na náhradu škody 50.000 Sk (1.659,59 eur) spoločne a nerozdielne a uplatňuje si aj náklady spojené s poplatkami súvisiacimi s vyradením vozidla vo výške 500 eur.

Následne ho súd prvej inštancie vyzval výzvou z 10.3.2020 pod č. k. 9C/1/2009-191, aby oznámil do 15 dní z akého zmluvného poistenia si uplatňuje náhradu, či z povinného zmluvného poistenia, alebo z iného zmluvného poistenia, napr. havarijného, pričom poistenie treba konkretizovať aj špecifikáciou poistnej zmluvy.

Žalobca v podaní z 24.3.2020, doručenom súdu prvej inštancie 30.3.2020, oznámil, že náhradu škody si neuplatňuje zo žiadneho zákonného ani zmluvného poistenia, žalobou sa domáha náhrady škody z dôvodu všeobecnej zodpovednosti žalovaných za spôsobenú škodu, ktorá mu bola nimi spôsobená. Pre neho nie je relevantné či obaja poškodení alebo len niektorý z nich majú uzavretú poistnú zmluvu, z ktorej by mu prislúchala náhrada škody.

Na pojednávaní dňa 19.11.2020 sudkyňa upozornila žalobcu, že neupresnil žalobu v časti sumy zaplateného zmluvného poistenia, na čo žalobca i jeho právny zástupca uviedli, že žalobca berie žalobu v časti nároku o zaplatenie náhrady škody za zaplatené zmluvné poistenie vozidla späť, prítomní žalovaní 1/ a 2/ súhlasili so späťvzatím v tejto časti, súd na rovnakom pojednávaní uznesením pripustil zmenu žaloby na základe podaní žalobcu zo dňa 26.2.2020 a zo dňa 30.3.2020, ktorou sa žalobca domáha od žalovaných 1/ a 2/, aby mu spoločne a nerozdielne zaplatili náhradu škody na vozidle v sume 1.659,59 eur a náhradu nákladov spojených s vyradením tohto vozidla v sume 500 eur.

V podaní zo 14.11.2023 (doručenom súdu prvej inštancie 22.11.2023) žalobca uviedol, že upravuje svoj pôvodný návrh na náhradu škody na 1.677 eur a ďalej si uplatňuje úrok z omeškania vo výške podľa platných predpisov, a to odo dňa 6.1.2006.

O ostatne uvedenej zmene žaloby súd prvej inštancie nerozhodol a sudca na pojednávaní dňa 30.11.2023 po vyhlásení dokazovania za skončené vyhlásil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie súd uviedol, že sa žalobca žalobou podanou na Okresnom súde Piešťany dňa 5.1.2009 domáhal náhrady škody vo výške 1.659 eur ako náhrady za poškodenie vozidla a náhrady za zaplatené zmluvné poistenie vozidla.

Odvolačný súd uvádza, že v prvom rade tu nebol dôvod pre meritórne rozhodovanie o žalobe v časti o náhrade za zaplatené zmluvné poistenie vozidla do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, ale konanie v takejto časti malo byť na základe späťvzatia žaloby žalobcom v tejto časti, za súhlasu žalovaných, zastavené už v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie, k čomu ale neprišlo. Náprava bola zjednaná I. výrokom dopĺňacieho rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bolo konanie o náhradu škody za zaplatené zmluvné poistenie vozidla zastavené, tento výrok dopĺňacieho rozsudku nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť.

Súd prvej inštancie opomenul pred rozhodnutím vo veci samej rozhodnúť o zmene žaloby v podaní žalobcu zo 14.11.2023 (doručenom súdu prvej inštancie 22.11.2023), v ktorej žalobca uviedol, že upravuje svoj pôvodný návrh na náhradu škody na 1.677 eur a ďalej si uplatňuje úrok z omeškania vo výške podľa platných predpisov, a to odo dňa 6.1.2006, teda rozšíril žalobný návrh.

Zo strany súdu prvej inštancie tak nedošlo k riadnemu vymedzeniu predmetu konania vyjadrením nepochybnej a jednoznačnej výšky uplatňovaného nároku a jeho príslušenstva. Ak sa potom napriek uvedeným opomenutiam v konaní ďalej pokračovalo a vo veci tiež (napadnutým rozsudkom) rozhodlo, nemohlo byť jasné, ktorú zo žalôb (tú o ktorej zmene rozhodol na pojednávaní dňa 19.11.2020 alebo zmenenú v podaní zo 14.11.2023) takto súd „vybavil“ a či si takto splnil povinnosť rozhodnúť o celej veci.

14. Súd prvej inštancie dôvodil, že v danom prípade už nebolo potrebné zaoberať sa pasívnou vecnou legitímáciou žalovaného 2/ z dôvodu zamietnutia žaloby ako celku. Súd prvej inštancie len poukázal na závery prijaté v rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 7C/420/2008-400 z 31.10.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 9Co/280/2018-448 z 28.5.2019 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 8Cdo/227/2019 z 22.1.2020 (s tým, že boli oboznamované v konaní a stranám konania sú známe).

Odvolačný súd považoval za potrebné vytknúť súdu prvej inštancie, že tak urobil bez toho, že by uviedol čo len podstatu záverov uvedených rozhodnutí z iného konania, všetko za situácie, že sa jednalo o tú istú dopravnú nehodu. Ďalej bolo zrejmé, že sa súd prvej inštancie nezaoberal ani otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 1/, možno sa len domnievať, že za vysporiadanie sa s touto otázkou považoval súd prvej inštancie jeho výklad zodpovednosti za škodu

v 20. až 22. bode odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktorý však bol v zjavnom rozpore so závermi súdu prvej inštancie v 23. bode odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Odvolačný súd sa nemohol stotožniť s názorom súdu prvej inštancie, nakoľko preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (na strane žalobcu) alebo pasívnej (na strane žalovaného), je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď napr. rozsudok NS SR sp. zn. 2 Cdo 205/2009). Pred preskúmaním uplatňovaného nároku je vždy súd povinný zistiť, či subjekty, ktoré vystupujú ako strany konania, sú skutočne účastníkmi hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého žalobca odvodzuje svoje subjektívne práva. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho sporu. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán sporu nenamieta. Vecnú legitímáciu má zásadne ten, kto je účastníkom právneho vzťahu alebo práva, o ktoré v konaní ide. Na to, aby sa niekto stal stranou konania, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide, stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom), alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či on aj žalovaný sú skutočne účastníkmi hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého žalobca vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa žalobca subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, resp. subjektívne vníma žalovaného ako účastníka určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či žalobca a žalovaný účastníkmi daného hmotnoprávneho vzťahu objektívne sú, alebo nie sú. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (žalovaný), v skutočnosti objektívne nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (porov. rozsudok NS SR sp. zn. 3 Cdo 192/2004).

Súd prvej inštancie sa v predmetnom spore otázkou existencie vecnej legitímácie, či už aktívnej (na strane žalobcu) alebo pasívnej (na strane žalovaných), vôbec nezaoberal (napriek tomu, že žalovaní v konaní namietali nedostatok ich pasívnej vecnej legitímácie), chýbal tak v tomto smere argumentačný základ, ktorý by mohol odvolací súd preskúmať.

15. Odvolateľ/žalobca dôvodil, že Krajský súd (poznámka odvolacieho súdu – zjavne mal na mysli súd prvej inštancie, keďže odvolací súd v predmetnej veci ešte nerozhodoval) závažným spôsobom pochybil, keď zamietol žalobu voči fyzickej osobe A. B. C., keď pôvodný návrh bol podaný podnikateľským subjektom A. B. C. - K., IČO 30101417. Je jednoznačné, že v konkrétnom prípade nemá A. B. C. aktívnu legitímáciu. Túto má skutočný žalobca A. B. C. K., IČO 30101417.

Ako už bolo vyššie odvolacím súdom uvedené otázkou aktívnej vecnej legitímácie sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal. Pokiaľ však ide o otázku označenia strany sporu, k tomu odvolací súd uvádza, že podľa § 133 ods. 1 CSP fyzická osoba sa v žalobe označuje menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom. Tieto náležitosti označenia fyzickej osoby platia aj pre fyzické osoby nepodnikateľov, aj pre fyzické osoby podnikateľov. Odhliadnuc od uvedeného podľa Výpisu zo živnostenského registra má podnikateľský subjekt s obchodným menom A. B. C. K., D. B. E. XXX XX E., D. XXXX/X, IČO: 30101417, pozastavenú činnosť od 1.1.2020 do 1.1.2030.

16. Z odvolania žalobcu proti rozsudku vyplýva, že nesúhlasí s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, má za to, že k dopravnej nehode prišlo v dôsledku chýbajúcej dopravnej značky, ktorá mala byť nahradená, zodpovedným za vzniknutú dopravnú nehodu s povinnosťou nahradiť všetky vzniknuté škody je podľa neho Mesto Piešťany.

Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku uviedol, že z vykonaného dokazovania a najmä zo záverov znaleckého dokazovania, konkrétne bodu 2.1.4.2 znaleckého posudku č. 14/2022 Ing. Miroslava Tomáška, kde znalec vyhodnocoval či vzhľadom na chýbajúce dopravné značenie technika jazdy vodiča vozidla Mercedes Benz umožňovala dať prednosť v jazde vozidlám prichádzajúcim sprava, znalec na základe vyhodnotenia rozhľadových pomerov konštatoval, že na bezpečné prejdenie križovatky z pohľadu jazdy vodiča vozidla Mercedes Benz je nutné výrazné zníženie rýchlosti jazdy, ktoré by vodičovi tohto vozidla umožnilo náležite vyhodnotiť situáciu v križovatke. Vodič vozidla Mercedes Benz pri jeho skutočnej technike jazdy by teda nedal prednosť v jazde ani vozidlám prichádzajúcim sprava.

Nesprávnosť techniky jeho jazdy spočívala v tomto prípade v rýchlosti jazdy vozidla Mercedes Benz pri vjazde do križovatky vo vzťahu k rozhládovým pomerom v križovatke. Teda znalec stanovil technickú príčinu vzniku dopravnej nehody a vyhodnotil ju vo vzťahu k chýbajúcemu dopravnému značeniu, dopravná značka daj prednosť v jazde v smere jazdy vozidla Mercedes Benz, na základe technického výkladu a v zmysle výsledkov technickej analýzy nehodového deja, ktoré znalec vykonal, bola príčinou dopravnej nehody z technického hľadiska nesprávna technika jazdy vodiča vozidla Mercedes Benz, ktorá spočívala v tom, že sa pri vjazde do križovatky pohyboval rýchlosťou výrazne vyššou, ako bola rýchlosť zodpovedajúca rozhládovým pomerom v križovatke a zároveň spôsob akým vodič vozidla Mercedes Benz uskutočnil vjazd do križovatky nezodpovedal dopravnej situácii v smere jeho jazdy. Teda z výsledkov dokazovania vyplýva, že vodič vozidla Mercedes Benz porušil § 19 ods. 2 ako aj § 15 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z. z. v znení účinnom v čase dopravnej nehody, podľa ktorého vodič je povinný rýchlosť jazdy prispôbiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Vodič smie jazdiť len takou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad. Vodič, ktorý prichádza na križovatku po ceste označenej dopravnou značkou ako vedľajšia cesta, je povinný dať prednosť v jazde vozidlám prichádzajúcim po ceste označeným dopravnou značkou ako hlavná cesta. Ak prednosť v jazde nevyplýva z odseku 1, vodič je povinný dať prednosť v jazde vozidlám prichádzajúcim sprava. V posudzovanom spore je preto bez ďalšieho možné uzavrieť, že existencia príčinnej súvislosti musí byť v každom konkrétnom prípade bezpečne preukázaná, nemožno ju len predpokladať a zo znaleckého dokazovania jednoznačne vyplýva, že príčinou dopravnej nehody, a teda i za vznik škody je zodpovedný vodič motorového vozidla Mercedes Benz, ktorý nehodu zapríčinil nesprávnou technikou jazdy. Z uvedeného dôvodu a to nepreukázanie priamej príčinnej súvislosti medzi dopravnou nehodou a absenciou dopravného značenia súd žalobu ako takú zamietol, Odvolací súd k tejto námietke uvádza nasledovné:

Predpokladom pre úspešné preukázanie zodpovednosti za škodu je preukázanie porušenia právnej povinnosti, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a vzniknutou škodou ako následkom (v prípade subjektívnej zodpovednosti za škodu aj zavinenie). Príчинná súvislosť musí byť pritom nielen tvrdená, ale musí byť bezpečne preukázaná a bezprostredná (vzťah medzi príčinou a následkom musí byť bezprostredný), pričom povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno týkajúce sa príčinnej súvislosti zaťažuje tú stranu konania, ktorej tvrdenie má byť preukázané. Rozhodujúca je vecná súvislosť príčiny a následku (časová a miestna súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a skutkovou udalosťou nie je sama o sebe rozhodujúca, porov. R 21/1992).

Podľa § 19 ods. 1 a 2 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení účinnom v čase dopravnej nehody: (1) Vodič, ktorý prichádza na križovatku po ceste označenej dopravnou značkou ako vedľajšia cesta, je povinný dať prednosť v jazde vozidlám prichádzajúcim po ceste označenej dopravnou značkou ako hlavná cesta. (2) Ak prednosť v jazde nevyplýva z odseku 1, vodič je povinný dať prednosť v jazde vozidlám prichádzajúcim sprava.

Podľa § 15 ods. 1 a 4 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení účinnom v čase dopravnej nehody: (1) Vodič je povinný rýchlosť jazdy prispôbiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Vodič smie jazdiť len takou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad. (4) V obci vodič smie jazdiť rýchlosťou najviac 60 km/h, a ak ide po diaľnici v obci alebo po ceste pre motorové vozidlá v obci, najviac 80 km/h, ak nie je dopravnou značkou dovolená vyššia rýchlosť.

Odvolací súd je názoru, že súd prvej inštancie v 23. bode odôvodnenia jeho rozsudku iba citoval ust. § 15 ods. 1 a § 19 ods. 2 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách, v znení účinnom v čase dopravnej nehody, ale tieto ustanovenia nevyložil, neodôvodnil a nevysvetlil svoj myšlienkový postup, ktorý ho viedol k záveru, že vodič vozidla Mercedes Benz porušil § 19 ods. 2 ako aj § 15 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení účinnom v čase dopravnej nehody. Zjavne vychádzal iba zo znaleckého posudku, avšak znalec sa vyjadroval k príčine dopravnej nehody iba z technického hľadiska. Výsledkami znaleckého dokazovania nemožno nahrádzať dôkazy vo veci samej, resp. voľné hodnotenie dôkazov zo strany súdu. Znalec sa nemôže vyjadrovať k právnym otázkam, nemôže robiť právne závery ani hodnotiť vykonané dôkazy, to prislúcha súdu. Preto ak súd prvej inštancie uviedol, že zo znaleckého dokazovania jednoznačne vyplýva, že príčinou dopravnej nehody, a teda i za vznik škody je zodpovedný vodič motorového vozidla Mercedes Benz, ktorý nehodu zapríčinil nesprávnou technikou jazdy, ide o právne závery, ktoré mal správne urobiť a vysvetliť súd, znalec sa vyjadroval iba k technickej nie právnej príčine dopravnej nehody. Znalec o.i. uviedol, že z technického hľadiska je prijateľné a veľmi pravdepodobné, že technika

jazdy vodiča vozidla Mercedes-Benz by mohla byť iná v prípade, ak by v smere jeho jazdy bola umiestnená dopravná značka „Daj prednosť v jazde“, v takom prípade má vplyv na technickú príčinu vzniku predmetnej dopravnej nehody aj chýbajúce dopravné značenie (bod 2.1.5. a záver - odpoveď na otázku č. 2 znaleckého posudku), s ktorým záverom znalca sa súd prvej inštancie nevysporiadal. Nebolo zrejmé, prečo súd prvej inštancie dospel k záveru, že vodič vozidla Mercedes Benz porušil § 19 ods. 2 ako aj § 15 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách, pokiaľ ako vodič vozidla prichádzajúceho po ceste kde chýbala dopravná značka neprekročil maximálne dovolenú rýchlosť jazdy v danom úseku (znalec ustálil rýchlosť vozidla Mercedes Benz na 38 km/h), a mal povinnosť v danej situácii v križovatke dať prednosť v jazde iba vozidlám z jeho pohľadu prichádzajúcim z pravej strany. Taktiež nevysvetlil, či a prečo možno z právneho hľadiska od vodiča požadovať, aby predvídal takúto situáciu (chýbajúcu dopravnú značku), dopravné značky plnia aj bezpečnostnú funkciu (chýbajúca dopravná značka „Daj prednosť v jazde“ mohla vodiča informovať, že sa nachádza na vedľajšej ceste a je povinný dať prednosť v jazde vozidlu prichádzajúcemu do križovatky z hlavnej cesty; úprava cestnej premávky dopravnými značkami určovala podmienky bezpečnej jazdy motorových vozidiel cez predmetnú križovatku, absencia jednej z dopravných značiek mimo iného mohla mať vplyv na bezpečný prejazd vozidiel cez križovatku, teda ja na vznik dopravnej nehody), napokon ani neuviedol či neprichádza do úvahy súbeh zodpovedností. Taktiež sa argumentačne nevysporiadal so závermi uvedenými v rozsudku Krajského súdu v Trnave z 28.5.2019 pod č. k. 9Co/280/2018-448, ktorý vo veci tej istej dopravnej nehody ustálil danosť zodpovednosti správcu miestnej komunikácie za škodu (vzniknutú manželke žalobcu, ktorá bola tiež účastníčkou predmetnej dopravnej nehody) v dôsledku závady v zjazdnosti. Chýbal tak vo viacerých, pre rozhodnutie relevantných otázkach, argumentačný základ, ktorý by mohol odvolací súd preskúmať.

Zákon (§ 220 ods. 2 CSP) venuje zvýšenú pozornosť odôvodneniu súdneho rozhodnutia, normovaním obsahových náležitostí. Ide o návod čo má odôvodnenie rozsudku obsahovať, keďže má význam z hľadiska prostriedku kontroly správnosti rozhodnutia, a to zo strany účastníkov/strán konania, ako i vyššieho súdu, ktorý ho bude preskúmať, ale aj zo strany verejnosti.

Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (napríklad sp. zn. I. ÚS 265/05) pokiaľ súd dospeje k rozhodnutiu bez toho, aby sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre toto rozhodnutie, treba rozhodnutie súdu považovať za arbitrárne, teda za rozporné s článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov) a článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach (oznámenie FMZV č. 209/1992 Zb.). Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu (napríklad sp. zn. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03, III. ÚS 209/04). Súd pritom nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam (sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04).

Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napríklad Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Požiadavky na riadne odôvodnenie rozsudku súdu vo vnútroštátnych podmienkach Slovenskej republiky ustanovuje § 220 CSP. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Ak ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 410/03). Súd, ktorý sa vysporiada s argumentáciou strany konania, nemôže ju odmietnuť len pre nesprávnosť, ale musí uviesť, v čom táto nesprávnosť konkrétne spočíva. Rozhodujúcou skutočnosťou tvoriacou základ pre rozhodnutie súdu sú aj právne normy, ktoré sú na konkrétny prípad aplikovateľné a s ktorými sa súd musí vyrovnáť (porov. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva z 18.5.2010 Vetrenko v. Moldavsko, opomenutie zaoberať sa podstatnými argumentmi je nezlučiteľné s ideou spravodlivého procesu).

O nepreskúmateľný rozsudok ide i vtedy, ak z jeho odôvodnenia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej (ako tomu bolo v danom prípade vo vzťahu k vecnej legitímácii a vo vzťahu k príčine dopravnej nehody a zodpovednosti za vzniknutú škodu). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia má obsahovať, aké zistenia z konkrétnych dôkazov boli vyvodené a aký majú význam z hľadiska hmotného práva. V odôvodnení rozhodnutia má súd náležite vysvetliť, ako sa vysporiadal s rozhodujúcimi a zistenými skutočnosťami a na akom základe prijal právne závery. Preto ak je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné,

lebo neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov, na základe ktorých súd rozhodol, prichádza do úvahy iba zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 226/03).

Povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa zaoberá so všetkými právne relevantnými dôvodmi uplatnenej žaloby, ako aj so špecifickými námietkami strán sporu. Porušením uvedeného práva strany sporu sa odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu. Znemožnením strane uskutočňovať jej patriace procesné práva v kvalifikovanej miere, dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces (porov. uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/98/2017).

17. Z vyššie uvedeného vyplýva, že v predmetnej veci nesprávnym procesným postupom súd prvej inštancie znemožnil stranám konania, aby uskutočnili ich procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ktorý nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, ktoré nenahrádza prvoinštančné konanie, odvolací súd preto podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu a dopĺňací rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti o priznaní znalcovi proti žalobcovi nároku na znalečné v časti nekrytej preddavkom v rozsahu 100% (v ktorej časti ide o výrok závislý od rozhodnutia vo veci samej) zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, ktoré viedli k zrušeniu rozsudku a dopĺňacieho rozsudku v napadnutej časti, odvolací súd sa ďalšími námietkami uvádzanými v odvolacom konaní nezaoberal, keďže neboli spôsobilé ovplyvniť jeho rozhodnutie.

18. Povinnosťou súdu prvej inštancie (viazaného právnym názorom odvolacieho súdu) tak bude v ďalšom konaní v prvom rade ustáliť čo zostalo predmetom konania a zaoberať sa vecnou legitimitou strán sporu. Pri vykonávaní dokazovania bude súd prvej inštancie okrem prejednávacej zásady a zásady kontradiktórnosti konania aplikovať aj zásadu predvídateľnosti postupu súdu. Pri písomnom vyhotovení súdneho rozhodnutia bude súd prvej inštancie, v intenciách vyššie uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu, postupovať v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP a preskúmateľným spôsobom vyjadriť skutkové zistenia a právne závery, na základe ktorých vec posúdil a rozhodol.

Svoj právny záver zdôvodní zo všetkých zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzali do úvahy a stranám konania musí dať odpoveď na podstatné a relevantné argumenty, aby riešenie konkrétneho právneho problému bolo jasné a zreteľne dané (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky napr. sp. zn. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07).

Súd prvej inštancie bude dbať tiež na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé s uvedením skutočností, ktoré považoval za preukázané a ktoré nie, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a ako vec právne posúdil. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada aj so špecifickými námietkami strán sporu.

19. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

V novom rozhodnutí o veci (v zostávajúcej časti) rozhodne súd prvej inštancie i o trovách tohto odvolacieho konania.

20. Toto uznesenie prijal senát odvolacieho súdu hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP)

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. (§ 425 CSP)

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil. (§ 426 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods.1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods.2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Súd vždy poučí strany o ich práve zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci. (§ 160 ods. 2 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods.1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods.2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (§ 431 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods. 2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)
V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)